

ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਕੰਪ I ਲੋਨੈਟ ਦੇ ਹੋਰ/ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਅਤੇ 5 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਿਅਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਹੋਰ/ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ (ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਢਲੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ) ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਵਾਂ ਹੁਕਮ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਮੁਢਲੇ ਸਬੂਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਮੁਢਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਬ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

(10) ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(11) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ 5 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਗੇ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ 9 ਮਾਰਚ, 1999 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟੇਗਾ।

(12) ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਬਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜੇ।

(13) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼੍ਰੋਅੰਸ ਸਪਿਨਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ 22 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ.

ਜੀਐਸ ਸਿੰਘਵੀ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਜੇ

ਮੈਸਰਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨਾਸਪਤੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ।- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2000 ਦਾ CWP ਨੰ. 304

22 ਦਸੰਬਰ, 2000

*ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1048—ਐੱਸ. 14-ਬੀ—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 -
ਕਲਮ 14, 10(1)(ਜੀ), 226, 246 (3) ਅਤੇ 201—ਸੋਧ*

ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਬੀ ਵਿੱਚ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ - ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਉਪਬੰਧ 14-ਬੀ (7) (iii) ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਮੁੱਲਾਂ ਦੇ 50% ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਟੈਕਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ— ਸੋਧ ਸਿਰਫ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ—ਇਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਸੋਧ ਨਹੀਂ ■ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਲਈ ਬੁਰਾ-ਰਾਜ ਵਿਧਾਨਕ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ — ਐੱਸ. 14-ਬੀ(7) (iii) ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 19 (i) (ਜੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਹਾਲਾਂਕਿ, S. 14-B(6) (ii) ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ 1948 ਐਕਟ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ S. 14-B ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (6) (ii) ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਣੇ ਤੱਕ ਮਾਲ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਥੋੜੀ ਸਖ਼ਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਦੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ, ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

(ਪਰਾ 21)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਨੂੰ 14-ਬੀ (6) (ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਾਲ ਲਿਜਾਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ 50% ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਮਾਲ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਐੱਸ. 14-ਬੀ (7) (iii) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਸਮੇਂ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 19 (1) (ਜੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ 50% ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 23)

ਐਮ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਹੇਮੰਤ ਸਰੀਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਸਰਵਜੀ ਬੀ ਕੇ ਝਿੰਗਨ, ਅਵਨੀਸ਼ ਝਿੰਗਨ, ਡੀ ਐਸ ਬਰਾੜ, ਕੇ ਐਲ ਗੋਇਲ, ਜੀ ਆਰ ਸੇਠੀ, ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਐਮ ਕੇ ਡੋਗਰਾ ਅਤੇ ਐਸ

ਐਨ ਚੋਪੜਾ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

-ਰੁਪਿੰਦਰ ਖੋਸਲਾ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ।/ਜਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੀ.ਐਸ. ਸਿੰਘਵੀ, ਜੇ

(1) ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਕੇ ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ 29 ਸਤੰਬਰ, 1999 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, 1948 ਐਕਟ) ਦੀ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਅਤਿ- ਵਿਅੰਗ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ-2 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 246 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 19 (1) (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।) ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 301 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨਾ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (6) (ii) ਅਤੇ (iii) 1948 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲ/ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਹੈ।

(2) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਕੋਲ 29 ਸਤੰਬਰ, 1999 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਇਤਫਾਕਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਈਮਾਨ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 246(3) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ-2 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਚਾਲੂ

(3) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸਰਹੱਦਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਤੇ ਰਣਨੀਤਕ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਸੂਚਨਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੇਂਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਨੈੱਟ ਵਰਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਕੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੈ।

ਗੁਆਂਢੀ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲ। ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲ ਦਾ ਡੇਟਾ ਇਕੱਤਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਡੇਟਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕਾਂ ਤੋਂ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

(4) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਧਾਰਾ 14-ਬੀ 1948 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 29 ਦੁਆਰਾ 1954 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 2 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਤੋਂ

ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 28 ਦੁਆਰਾ 1965 ਦੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੀ। 1974 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. 9। ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (6), ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, — 29 ਸਤੰਬਰ, 1993 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 1 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਆਖਰੀ ਬਦਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।, — 29 ਸਤੰਬਰ, 1999 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ। ਧਾਰਾ 14-ਬੀ(6) (ii) ਅਤੇ (7) (iii) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਬਿਨਾਂ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (6) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ।) ਅਤੇ (7) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ(1) ਤੋਂ (7) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ। ਇਹੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

ਅਣਸੋਧਿਆ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (6) ਅਤੇ (7)

“(6) ਜੇਕਰ ਚੈਕ-ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਬੈਰੀਅਰ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਵਪਾਰ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਦਾ ਡਰਾਈਵਰ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. ਵਾਹਨ, ਮਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਬੇੜੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਜਾਂ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ 'ਤੇ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗਾ। ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਉਸ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਨਕਦ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀ ਜਾਂ ਕ੍ਰਾਸਡ ਬੈਂਕ ਡਰਾਫਟ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਲਈ ਜੋ ਪੰਦਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਤੀਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਾਲ ਦੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਮਾਲ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਾਣ ਦੇ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਮੰਗਣ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਚੌਥੀ ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਜਾਂ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉਪ-ਵਿਧੀ ਵਿਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਗੇ। -ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਸਮੇਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ। ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ, ਉਹ, ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ 'ਤੇ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਏਗਾ, ਜੋ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਤੇ ਤੀਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਲ ਛੱਡਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿਓ।"

ਸੋਧਿਆ, ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (1) ਤੋਂ (7)

“14-ਬੀ. (1) ਜੇਕਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੈੱਕ ਤੋਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨਾਂ ਜਾਂ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ, ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਪ ਸ਼ੀਟ ਜਾਂ ਇੱਕ ਲਾਗ-ਬੁੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਲ ਦੀ ਰਸੀਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਬਿੱਲ ਜਾਂ ਨਕਦ ਮੀਮੋ, ਜਾਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨੋਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ। ਵੇਰਵਿਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਰੇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ ਜਾਂ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਚੈੱਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਵਾਹਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮਾਲ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ ਡੀਲਰ, ਅਜਿਹੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

(3) ਹਰੇਕ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2)

ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਇੰਚਾਰਜ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਰੋਕੇਗਾ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਰੱਖੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੈਕੇਜ ਜਾਂ ਪੈਕੇਜਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਵਾਹਨ ਵਿਚਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇ ਲਿਜਾਏ ਗਏ, ਜੋ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਵਾਹਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਵੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਲ.

(4) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੇਂਦਰ 'ਤੇ ਰੁਕੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਪ-ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਅਜਿਹੇ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਏ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਵਾਪਸ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਗਲੀ ਚੈਕਿੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਲਈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਰਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਾਹਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ, ਡ੍ਰਾਪਲੀਕੇਟ ਵਿੱਚ, ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਇੰਚਾਰਜ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਪੀ ਅਠਤਾਲੀ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਵੀਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰੇ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ:

ਬਸ਼ਰਤ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ।

(5) ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਦੇ ਹਰ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਲੋਡਿੰਗ ਜਾਂ ਅਨਲੋਡਿੰਗ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ

ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਮਾਲ ਬੁਕਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਦੁਆਰਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਢੋਆ-ਢੁਆਈ, ਲੋਡ, ਅਨਲੋਡ, ਖੇਪ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ, ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਰਸੀਦਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਰਸੀਦਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ, ਲਿਜਾਏ ਗਏ, ਢੋਏ ਗਏ, ਲੋਡ ਕੀਤੇ, ਉਤਾਰੇ ਜਾਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸ I ਪੋਰਟ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਕੇਜ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਦੇ ਪੈਕੇਜਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ।

- (6) ((i)]ਜੇ ਅਧਿਕਾਰੀ <ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਜੀਨਫਰਮੇਸ਼ਨ ਕਲੈਕਸ਼ਨ ਸੈਂਟਰ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਜਾਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ, ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਵਪਾਰ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਹਨ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।, ਉਹ, ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਹਨ ਸਮੇਤ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ। ਖੇਪਦਾਤਾ ਜਾਂ ਖੇਪ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜ਼ਮਾਨਤ, ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਖੇਪਕਰਤਾ ਜਾਂ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨਕਦ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀ ਜਾਂ ਕ੍ਰਾਸਡ ਬੈਂਕ ਡਰਾਫਟ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਲ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਤੀਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੌ ਤੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ।
- (ii) ਜੇਕਰ O I ਜੇਤੂ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
- (7) (i) ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮਾਲ ਦੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਜਾਂ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ

ਮੰਗ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਕਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਸਮੇਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

- (ii) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਪ ਧਾਰਾ (6) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ, ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਮਾਲ ਦੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਵੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਤੀਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਹੋਰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਲ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗਾ।
- (iii) ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ (ii) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਅਧੀਨ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ, ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਕੇਂਦਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ। ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਜੋ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੋਵੇਗਾ।
- (iv) ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਕਦ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਅਤੇ (iii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਰਸੀਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ।

(5) ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਸ਼ੀ.ਐਸ.ਐਮ.ਐਲ. ਸਰੀਨ, >ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, 5 ਅਤੇ ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਝਿੰਗਨ, ਡੀਐਸ ਬਰਾੜ, ਕੇਐਲ ਗੋਇਲ, ਜੀਆਰ ਸੇਠੀ, ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਐਮਕੇ ਡੋਗਰਾ ਅਤੇ ਐਸਐਨ ਚੋਪੜਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (6) (ii) ਅਤੇ (7) (iii) ਦੀ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ-1 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 92-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸੂਚੀ-2 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਅਧੀਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19 (1) (ਜੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਾਬੰਦੀ. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਬੀ (7) (iii) ਨੂੰ ਸਹਿ-ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 19(1) (ਜੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜੁਰਮਾਨਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਤਬਾਦਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, 1956 ਐਕਟ) ਦੀ ਧਾਰਾ 5(3) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ।), ਪਰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਾਲ ਅਤੇ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ-ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਪਾਨਕ ਸੋਧ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੀਵਪਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਲਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀਵਪਾਨ ਦੀ 304 (ਬੀ) ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਅਫਸਰ, ਕੋਇੰਬਟੂਰ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਕੇਪੀ ਅਬਦੁੱਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਬ੍ਰੈਂਸ. (1), ਡਨਲੋਪ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ, ਹੋਰ (2), ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ, ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਡਨਲੋਪ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਿਡ (3), ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਗੋਲਿਆਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, ਅਤੇ, ਹੋਰ (4), ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੰਤ ਲਾਈ ਅਤੇ, ਹੋਰ (5), ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੋਡਲਾਈਨਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਿਡ। v. ਕਰਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰਕ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (6) ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਬਨਾਮ BM ਅਸ਼ਰਫ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (7), ਨਿਫਾ ਐਕਸਪੋਰਟਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿ. ਸੀਮਿਟ. v. ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (8), ਸਟੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ, ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (9), ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਠਾਥਪਾ ਝਕੜੀ ਜੇ.ਟੀ. ਵੈਚਰ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (10),

(6) ਸ਼੍ਰੀ 5 ਸ਼੍ਰੀਰੁਪਿੰਦਰ ਆਈ ਖੋਸਲਾ, ਉੱਘੇ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟਰ ਜੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੀਵਪਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ-2 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਹਨ। ਅਣਪਛਾਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (6) (ii) ਅਤੇ (7) (iii), ਜੋ ਜਾਂਚ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ

- (1) (1972) 27 STC I
- (2)
- (3) 30 STC 597
- (4) (1974) 33 STC 168
- (5) (1984) 57 STC 17
- (6) (1993) 91 STC 321
- (7) (1991) 83 STC 49
- (8) (1997) 107 STC 571
- (9) (1998) 108 STC 337

(10) JT 2000 (3) SC 189

ਜੇਟੀ 2000 (2) ਐਸਸੀ 402

ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 4-ਬੀ ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (6) (ii) ਅਤੇ (7) (iii) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਡੀਲਰਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਡੀਲਰਾਂ ਅਤੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਰਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਆਦਿ ਦੀ ਰਕਮ। 1993-94 ਤੱਕ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। 1100 ਕਰੋੜ, ਅਤੇ 1993-94 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ(6) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 90 ਕਰੋੜ ਦਾ ਵਾਧਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 1994-95 ਤੋਂ 1999-2000 ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਖੋਸਲਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 29 ਸਤੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਨੈਟੀਵਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ 27 ਸੂਚਨਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੇਂਦਰ, (ਫੋਟੋ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਈ.ਸੀ.ਸੀ.) ਖੋਲ੍ਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸੀ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਯੋਗ ਸੋਧ ਮੰਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੂਲ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਖੋਸਲਾ ਨੇ *ਮੋਕੀ ਚੰਦ ਜੂਨੀ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਫਸਰ, ਆਕਟਰੀਓ ਇੰਚਾਰਜ, ਸ਼ੁੱਭ ਬੈਰੀਅਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (11)*, *ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਐਨ ਕੇ ਨਟਰਾਜਾ ਮੁਦਲੀਆਰ (12)*, *ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੀਤਲਕਸ਼ਮੀ ਸਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (13)*, *ਸੱਯਦ ਅਹਿਮਦ ਆਗਾ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (14)*, *ਪੰਜਾਬ ਵਪਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ । ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ (15)*, *ਸੁਬੋਧਿਆ ਚਿੱਟ ਫੰਡ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚਿਟਸ, ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (16)।*

(7) ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ। ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। *ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ ਮਾਉਂਟ ਅਤੀਕਾ ਬੇਗਮ (17)* ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।

- (11) (1977) 40 STC 238
- (12) (1968) 27 ਐਸਟੀਸੀ 376
- (13) (1974) 33 ਐਸਟੀਸੀ 200
- (14) ਏਆਈਆਰ 1975 ਐਸਟੀਸੀ 1443
- (15) ਏਆਈਆਰ 1990 ਐਸਸੀ 2300
- (16) ਏਆਈਆਰ 1991 ਐਸਸੀ 998
- (17) ਏਆਈਆਰ 1941 ਐਫਸੀ 16

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ. 1935, ਗਵਾਇਰ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ, "ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਸੰਕੁਚਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ

ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਵਚੰਦਰ ਮਫਤਲਾਲ, ਬਬੇ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਬੇ ਸਿਟੀ, (18) ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ-1 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਵਿੱਚ 'ਆਮਦਨ' ਸ਼ਬਦ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸੀਵੇਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਗਵਾਇਰ, ਸੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਆਮਦਨ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਧਾਨਕ ਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਕ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਦੂਜੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ I 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਇਸ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀਵੇਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਇਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ, ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਰਾਈਡਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੀਵੇਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉਦਾਰ ਨਿਰਮਾਣ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੌੜੇ ਐਪਲੀਟਿਊਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

(8) ਸੇਲਜ਼ ਏ ਬਿਊਰੋਟ (P) V Ltd. v CIT ਬੰਗਾਲ (19), ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ 7 ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ-2 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 48 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਸੇਲ' ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਕਿ 'ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ' ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।

(18) ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 58

(19) ਏਆਈਆਰ 1973 ਐਸਸੀ 376

ਬੰਗਾਲ ਫਾਈਨੈਂਸ (ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ) ਐਕਟ, 1941 ਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

“ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਂਟਰੀ 48 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਹ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਜਿੱਥੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇਕ ਹੈ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਜਾਂ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ 48 ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਕਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀਕਰਤਾ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲ ਵੇਚਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਵਪਾਰ ਦੇ ਰਵਾਇਤੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ। ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਤੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਵਸੂਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਇੰਦਰਾਜ 48 ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀਕਰਤਾ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿਚਕਾਰ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਸੀ) ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 2 ਵਿੱਚ "ਡੀਲਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸੂਬਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, "ਡੀਲਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀਕਰਤਾ ਜੋ ਸਾਮਾਨ ਵੇਚਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੇਚਣ ਦਾ ਵਪਾਰਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀਕਿਸ਼ਨ ਝਾਵੇਰ ਹੋਰ (20), ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1959 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਧਾਰਾ 41 ਦੀ (3), ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ। (4), ਜੋ ਕਿ ਡੀਲਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਜੋ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਘਟਨਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਧਾਰਾ (ਏ) ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:-

"ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਇਤਫਾਕ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਚੋਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

ਮਦਰਾਸ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1959 ਦੀ ਧਾਰਾ 41(2) ਅਤੇ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਧਾਰਾ 19(1) (ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 19 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (5) ਅਤੇ (6) ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਦਰਾਸ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1959 ਦੀ ਧਾਰਾ 4] ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2), ਖੋਜ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਖੋਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਖਾਤਿਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ। ਡੀਲਰ ਅਤੇ ਡੀਲਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲ। ਪਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਡੀਲਰ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸਥਾਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਡੀਲਰ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 41(2) ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਵੇਖੇਗੀ ਕਿ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਵਪਾਰਕ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇੱਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 41 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਉੱਚਤਰ ਰੁਤਬੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ.

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੇਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖੋਜਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਫ਼ੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 165 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਲਈ ਪਰਿਵਰਤਨ ਪਰਿਵਰਤਨ . ਧਾਰਾ 165 ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਅ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 41 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਖੋਜਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ; (i) ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ

ਹਨ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; (ii) ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ; (iii) ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਆਧਾਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ (iv) ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਉਹ ਚੀਜ਼ ਦੱਸਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਇਹਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੋਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਨੁਕਸਦਾਰ ਖੋਜ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 41 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਕੁਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਨੁਕਸਦਾਰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ (ਜੇ) ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰੇ, ਜੋ ਕਿ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਖਾਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ; (ii) ਕਿ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਰਸੀਦਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਖਾਤੇ ਆਦਿ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; (iii) ਕਿ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਾਤਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ (iv) ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ 30 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਪਾਬੰਦੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(9) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਸੀਵਿਲ ਐਪੀਲੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1959 ਦੀ ਧਾਰਾ 42(3) ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਮਾਲ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇਕਰ ਡਰਾਈਵਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ ਜੁੜਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਟੈਕਸਿੰਗ ਐਂਟਰੀ, ਇਸ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਇਤਫਾਕਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਟੈਕਸ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰ, ਸਾਡੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਏ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਅਤੇ ਬੈਰੀਅਰ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਨ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਤਿੰਨ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਾਰਾ ਸਮਾਨ ਹੈ

ਮਾਲ ਜੋ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਬੈਰੀਅਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਮਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣ ਲਈ। ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮਾਲ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਖਪਤ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਸਮਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ (i), (ii) ਅਤੇ (iii) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। 42, ਉਸ ਦਾ ਸਮਾਨ ਜ਼ਬਤ ਹੋਣ ਦੇ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਇਤਫਾਕਿਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(10) ਵਿੱਚ ਆਰ.ਐਸ. ਵਿੱਚ ਜੇ.ਆਰ.ਐਸ. ਜੋਸ਼ੀ, ਸੇਲਜ਼ 9 ਟੈਕਸ?; ਅਫਸਰ, *r Gujarat't v. Vaj \ it Limited* ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (21), ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੱਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬੰਬੇ ਸੇਲਜ਼ ਦੇ

ਸੈਕਸ਼ਨ 37(1)(a) ਅਤੇ 46(2) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1959 (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ), ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਟੈਕਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ 54 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਐਕਟ 54 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਇਤਫ਼ਾਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 7 ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ-2 ਦਾ 64। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ, ਪਰ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(11) *ਡਨਲੋਪ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ(8) (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ), ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਲ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਅਫਸਰ, ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਬਨਾਮ ਕੇਪੀ ਅਬਦੁੱਲਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਲਿਜਾਏ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਫਾਰਮ ST XXIV ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤ ਅੰਕੜਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਮਾਲ ਦੀ ਅਸਲ ਕੀਮਤ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ *ਡਨਲੋਪ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ)* ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੀਤੀ।

(12) ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਬੀ(7) ਅਤੇ (8) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1974 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 9 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੂਲ ਚੰਦ ਚੁੰਨੀ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਡਨਲੋਪ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀਕਿਸ਼ਨ ਝਾਵਰ (ਸੁਪਰਾ), ਅਤੇ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਅਫਸਰ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਪੀ. ਅਬਦੁੱਲਾ (ਸੁਪਰਾ), ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਇਤਫ਼ਾਕਿਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ-2 ਦੀ ਐਕਟ 54 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਸੂਲਣ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ(6), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ(8) ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਝੁੱਠੀ ਸੀ। ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਕੀ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪਰ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਧਾਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਸਾਮਾਨ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੇ., ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਪੀ ਅਬਦੁੱਲਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਸਥਿਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ

ਹੁਣ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ [ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਬੀ(7)] ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਵਰਤਮਾਨ ਆਧਾਰ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਇਤਫਾਕਿਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਇੰਦਰਾਜ਼ 54 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 14-ਬੀ(7), ਜੋ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਸਹਿ-ਸੀਵਿਯਾਨਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਲਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ(6) ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

XX XX XX XX XX

“ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ(8), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ(7) ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਪਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਸਗੋਂ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਸਥਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀਕਿਸ਼ਨ ਝਾਵਰ, (1967) 20 STC 453 (SC) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਯੰਤਰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਲ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਯੰਤਰ ਚਾਲੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 14-ਬੀ(7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਆਮ ਸਕੀਮ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹਿਲੀ

ਵਿਕਰੀ।" ਸੋਢੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (22) ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਅਤੇ 28-ਬੀ, ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ, 1948 ਦੇ ਨਿਯਮ 87 ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਹੋਰ ਬਕਾਏ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟਾਂ 'ਤੇ ਚੈਕ ਪੋਸਟਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਅਤੇ 28-ਬੀ ਪਹਿਲੀ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਬੈਰੀਅਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਵਾਹਨ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਟਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸਵਾਰੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਬੈਰੀਅਰ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜ਼ਾਇਆ ਗਿਆ ਮਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਾਹਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 87 ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ/ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਅਤੇ 28-ਬੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 87 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 301 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(1)(g) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਵਪਾਰ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ:-

"ਯੂਪੀ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 1973 ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਧਾਰਾ 28 ਬੀ ਅਤੇ ਯੂਪੀ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ 1974 ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਆਰ. 87 ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਮਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਰਾਂ) ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਰਾਜ ਅਤੇ ਉਹ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।"

xx xx xx xx xx xx

"ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਜੋ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ

ਖੰਡਨਯੋਗ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ

(22) (1986) 62 STC 381

ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਖੰਡਨਯੋਗ ਧਾਰਨਾ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਸਬੂਤ ਦੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਉਜਾੜਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

XX XX XX XX XX XX

ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 28-ਬੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ (ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਰ) ਨੇ ਉਹ ਮਾਲ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ 'ਡੀਲਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਡੀਲਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਰ ਨੂੰ 1979 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਉਦੋਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਚਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਲ ਵੇਚਿਆ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਖੰਡਨਯੋਗ ਹੈ। ”

XX XX XX XX XX XX

ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਕਲਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 301. ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗੈਰਵਾਜ਼ਬ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਹ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਥੋਪੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਲਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਵਿਵਾਦ. 301 ਅਤੇ ਆਰਟ. ਇਸ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 19(1)(g) ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੱਤ ਦੇ ਹਨ।”

(13) ਬਾਬੂ ਬਾਮ ਗੋਲਿਆਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਧਾਰਾ 38

ਹਰਿਆਣਾ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1973, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਜਾਂ ਫਾਰਵਰਡਿੰਗ ਏਜੰਟਾਂ ਜਾਂ ਦਲਾਲਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੰਤ ਲਾਲ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਜਾਂ ਫਾਰਵਰਡਿੰਗ ਏਜੰਟ, ਦਲਾਲ, ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਮਾਲ ਵੇਚਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਰਿਵਾਇਤੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ, ਡੀਲਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਮਾਨ ਵੇਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(14) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੋਡਲਾਈਨਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਡਰਾਈਵਰ ਮੰਗ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(15) ਨਿਆਂਇਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਰਵੇਖਣ ਤੋਂ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

(i) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ 1, II ਅਤੇ III ਦੇ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਤ ਉਸਾਰੀ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੰਦਰਾਜ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਪੱਧਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਣ।

(ii) ਵਿਧਾਨਕ ਇੰਦਰਾਜ ਸਿਰਫ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵਿਆਪਕ ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(iii) ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਇਤਫਾਕਨ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ

ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

- (iv) ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਇਤਫਾਕਿਕ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। - *ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀਕਿਸ਼ਨ ਝਾਵਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ); M/s ਚੌਰੰਗੀ ਸੇਲਜ਼ ਬਿਊਰੋ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੀਆਈਟੀ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ (ਸੁਪਰਾ); ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਅਫਸਰ, ਕੋਇੰਬਟੂਰ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਪੀ. ਅਬਦੁੱਲਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰੋਸ, (ਸੁਪਰਾ); ਸੋਢੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ); ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੰਤ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ); ਅਤੇ ਮੂਲ ਚੰਦ ਚੁੰਨੀ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ)।*
- (v) ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਖੋਜ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਤਫਾਕ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(1) (ਜੀ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 301 ਦੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ- *ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀਕਿਸ਼ਨ ਝਾਵਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ), ਮੂਲ ਚੰਦ ਚੁੰਨੀ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ); ਸੋਢੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ)।*
- (vi) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। - *ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਅਫਸਰ, ਕੋਇੰਬਟੂਰ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਪੀ ਏ ਬਡੱਲਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ (ਸੁਪਰਾ); ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੰਤ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ)।*
- (vii) ਇੱਕ ਕਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜੋ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਸੈੱਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੰਡਨਯੋਗ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹੋਰ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। - *ਸੋਢੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ)।*

(17) ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ 1948 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (6) (ii) ਅਤੇ (7) (iii) ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ ਜਾਂ ਇਹ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ, ਧਾਰਾ 19(1) (ਜੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ i ਦੀ ਧਾਰਾ 301 ਦੇ ਤਹਿਤ

ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ।

(18) ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਬੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪ-ਭਾਗਾਂ ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਬੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨਾਂ ਜਾਂ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਆਈਸੀਸੀ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦਿਨ ਘੱਟ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਇੰਚਾਰਜ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ, ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਪ ਸ਼ੀਟ ਜਾਂ ਇੱਕ ਲਾਗ ਬੁੱਕ, ਇੱਕ ਮਾਲ ਦੀ ਰਸੀਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਬਿੱਲ/ਨਕਦ ਮੀਮੋ/ਡਿਲੀਵਰੀ ਨੋਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੈਟੀਕੁਲਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਵਾਹਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਆਈਸੀਸੀ ਜਾਂ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੁਕਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਥਿਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਆਈਸੀਸੀ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੈਕੇਜ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਵਾਹਨ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਪੈਕੇਜ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਲਿਜਾਏ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇ। ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਆਈ.ਸੀ.ਸੀ. 'ਤੇ ਰੁਕਣ ਅਤੇ ਉਪ-ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। - ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਆਈ.ਸੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹੇ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਏ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਵਾਪਸ ਕਰੇਗਾ- ਮਾਲ ਗੱਡੀ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ. ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਵਾਹਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਇੰਚਾਰਜ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਇੱਕ ਵਿਤਰਣ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਆਈ.ਸੀ.ਸੀ. ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਪੀ 48 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ-

ਨਿਕਾਸ ਪੁਆਇੰਟ 'ਤੇ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਆਈਸੀਸੀ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ 2,000 ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ।, ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਦੇ ਹਰ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਦੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ, ਲਿਜਾਏ ਗਏ, ਲਿਜਾਏ ਗਏ, ਲੋਡ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਅਨਲੋਡ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਭੇਜੇ ਗਏ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਲਈ ਰਸੀਦ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਕੇਜ ਜਾਂ ਪੈਕੇਜ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਆਈ.ਸੀ.ਸੀ. ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਾਹਨ ਸਮੇਤ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਵਪਾਰ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਜਾਂ (4) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸਹੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਵਾਹਨ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ 'ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਖੇਪਕਰਤਾ ਜਾਂ ਖੇਪਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਾਂਡ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ 30 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਕਦ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀ ਜਾਂ ਕਰਾਸਡ ਬੈਂਕ ਡਰਾਫਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਵੀ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਇੰਚਾਰਜ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਜਾਂ (4) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ 'ਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਆਈ.ਸੀ.ਸੀ. ਇਹ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਬੀ (7) (iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਲ ਦੇ ਸਹਿ-ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਂ ਮਾਲ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇ। ਵਾਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਲ ਕਰੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟੀਨ; ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਸਮੇਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਮਾਲ ਦੇ ਖੇਪਕਰਤਾ ਜਾਂ ਖੇਪਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ,

ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖੋਪ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਲ ਛੱਡਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁੱਲ ਦੇ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਤੇ 30 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਲ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਲ ਦੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (4) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਆਈ.ਸੀ.ਸੀ. 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ 50 ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਫੀਸਦ, ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਅਧੀਨ ਨਕਦ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ii) ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ (iii) ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ।

(19) ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1948 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਸਖ਼ਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ, ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ-ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵਾਹਨ ਦਾ ਚਾਰਜ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਨਜਿੱਠਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਬੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) (i) ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਆਈ.ਸੀ.ਸੀ. ਨੂੰ ਵਾਹਨ ਸਮੇਤ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਵਪਾਰ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਾਂਡ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਖੋਪਕਰਤਾ ਜਾਂ ਕੰਸਾਈਨ 1948 ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ 30 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਕਦ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮਾਲ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਾਹਨ ਸਮੇਤ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(20) ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਬੀ (6) ਦਾ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਅਧਿਐਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਚੰਦ ਚੁੰਨੀ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (6) (i)

ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਬੈਰੀਅਰ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਾਲ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਵਪਾਰ ਲਈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮਾਲ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ 1,000 ਜਾਂ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਆਈ.ਸੀ.ਸੀ. ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਾਹਨ ਅਤੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਾਂਡ ਭਰਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀ ਜਾਂ ਨਕਦ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਬੀ(6) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਮੂਲ ਚੰਦ ਚੁੰਨੀ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (ਸੁਪਰਾ) ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲੈਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। 6) (i) ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(21) ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਬੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) (ii) ਦੀ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ (4) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। , ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ 'ਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਆਈ.ਸੀ.ਸੀ. ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (ii) ਵਿਚਕਾਰ ਪਦਾਰਥਕ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ (4) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਚੈਕ ਪੋਸਟ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਆਈ.ਸੀ.ਸੀ. ਕੋਲ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਹੀ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ

ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਇੰਚਾਰਜ ਕੋਲ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (4) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚਲਾ ਦੂਸਰਾ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਮਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਕਦ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇਣ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ (ii) ਅਧੀਨ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਾਮਾਨ ਸਬ ਸੈਕਸ਼ਨ (7) ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) ਅਧੀਨ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇਸ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਿਉਂਕਿ ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਇਸ ਖਤਰੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਦੀ

ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਪੀ ਅਬਦੁੱਲਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਡਨਲੋਪ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ / (ਸੁਪਰਾ)। ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਬੀ (6) (ii) ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਗੋਂ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀਕਿਸ਼ਨ ਝਾਵਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ), ਸੋਢੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟਰਾਂਸਪ ਆਈ ਆਰਟ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਤੇ ਮੂਲ ਚੰਦ ਚੁੰਨੀ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਮਾਲ ਅਤੇ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮੇਤ ਟੈਕਸ। ਸੋਢੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਖੰਡਨਯੋਗ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ 1948 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਣੇ ਤੱਕ ਮਾਲ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਥੋੜੀ ਸਖਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਦੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪਹਿਲੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਟ 1 ਆਇਨ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ 'ਤੇ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

(22) ਵਾਈਰਸਬੋਫ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ(6) (ii) ਕੋਫ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ 3 ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵੀ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਸੋਢੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ)।

(23) ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (7) (iii), ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। 6) (ii), ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (7) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ii) ਅਤੇ (iii) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਬੀ (7) ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਦੀ ਨੰਗੀ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਵਸਥਾ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (7) (ਬਿਨਾਂ ਸੋਧਿਆ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੈਰੀ-ਮੈਟਰੀਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ। ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਫਰਕ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ 15 ਤੋਂ 30 ਫੀਸਦੀ ਤੱਕ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ 20 ਤੋਂ 30 ਫੀਸਦੀ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ(7) (ਬਿਨਾਂ ਸੋਧੇ) ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (7) (ii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਿਤੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਬੀ (7) ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) ਵੀ ਖੋਪ ਕਰਤਾ ਜਾਂ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। , ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਆਈ.ਸੀ.ਸੀ. 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (6) ਅਧੀਨ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।) (ii) ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਵੇਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਾਲ ਲਿਜਾਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਮਾਲ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਦਨਸ਼ੀਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਉੱਤੇ 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਕਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਮਾਲ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਗੈਰ-ਉਤਪਾਦਨ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸੀ,

ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਵੇਲੇ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਆਈਸੀਸੀ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਬੀ (7) (iii) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੰਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 19 (1) (ਜੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(24) ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਐੱਮ. ਅਸ਼ਰਫ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਸਟੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਨਾਥਪਾ ਝਕੜੀ ਜੇ.ਟੀ. ਵੈਂਚਰ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (supra) ਅਤੇ ਨੇਫਾ ਐਕਸਪੋਰਟਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ), ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗੇ ਕਿ 29 ਸਤੰਬਰ, 1999 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੂਲ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 (ਬੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੋਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਆਦਿ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

(25) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"304. ਧਾਰਾ 303 ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 301 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ -

(a) ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਉਤਪੰਨ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ

(b) ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਜਾਂ ਸੰਭੋਗ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਬਿੱਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਨਾ ਹੋਵੇ

(c) ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ I ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰੋਧਕ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਪਾਰ, ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਸੰਭੋਗ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 304 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਜਾਂ ਸੰਭੋਗ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸਖਿਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸੁਪਰੀਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (7) (ਅਨਸੋਧਿਆ ਅਤੇ ਸੋਧਿਆ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਕਿ 29 ਸਤੰਬਰ, 1999 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਗੈਰ-ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (6) ਅਤੇ (7) ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਉਪਬੰਧ ਰਾਜ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਣ-ਸੋਧੇ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਡਿਗਰੀ, ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 301 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਵਪਾਰ, ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਚ ਸਈਅਦ ਅਹਿਮਦ ਆਗਾ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ), ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਸੂਰ ਸਿਲਕਵਰਮ ਸੀਡ ਐਂਡ ਕੋਕੂਨ (ਉਤਪਾਦ, ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦਾ ਨਿਯਮ) (ਸੋਧ) ਐਕਟ (29 ਦਾ 1969) ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੋਧ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:-

"ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਸੀ ਜੋ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।

ਐਕਟ ਦੇ. ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੇ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਕੀਤੀ। ਸੋਧਾਂ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਗਈਆਂ ਜੋ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਧੂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੱਕ, ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਤਬਦੀਲੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਵਾਧੂ "ਨਿਯਮ" ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ

ਸਕੇ।

ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਕੀੜਿਆਂ ਅਤੇ ਕੋਕੂਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ "ਨਿਯਮ" ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਹਰੀਹਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇਬੂਕਾ ਆਦਿ (23) ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ , (ਸੁਪਰਾ)

(26) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀਅਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(27) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:-

- (i) ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਬੀ(6) (ii) ਨੂੰ 1948 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
- (ii) ਧਾਰਾ 14-ਬੀ(7) (iii) ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਜ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (4) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ (7) (iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇਗਾ।

(23) ਏਆਈਆਰ 1989 ਐਸਸੀ 1119

- (111) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜ਼ਮਾਨਤੀ/ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲ ਅਤੇ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹੁਣ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਧਾਰਾ 14-ਬੀ(7) (iii) ਅਧੀਨ ਢੁਕਵੇਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਪੀਲਾਂ ਆਦਿ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਉਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਐਨ ਕੇ ਸੂਦ ਜੇ.ਜੇ

ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਟੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ

CWP ਨੰ 2000 ਦੇ 1365

4 ਜਨਵਰੀ 2001

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226—ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਲੀਜ਼ ਹੋਲਡ ਆਫ਼ ਸਾਈਟਸ ਐਂਡ ਬਿਲਡਿੰਗਜ਼ ਰੂਲਜ਼, 1973 — ਆਰ.ਐਲ.ਐਸ. 9 ਅਤੇ 10—ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦਾ 25% ਅਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੀਜ਼ ਹੋਲਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ — ਸਾਈਟ ਦਾ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਵਿੱਚ 2 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦੇਰੀ — ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਇਸ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੋਲੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ 25% ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ - ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ - ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਨਹੀਂ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ

ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ, ਉਹ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਬੋਲੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ 25% ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਆਮਦਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਤਿੰਨ ਬਰਾਬਰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(ਪਰਾ ੯)